

Småtrålernes lønnsomhet i 1958.

Ved konsulent *Arthur Holm.*

I «Fiskets Gang» nr. 10, 1960 ble det gitt en melding om *fisket* med småtrålere i 1958. I denne melding skal en behandle *lønnsomheten* i samme år.

Med småtrålere menes fartøyer mindre enn 300 brutto tonn, som nyttes til tråling. Ved utgangen av 1958 var det i alt 456 fartøyer som hadde tilatelse til å drive trålfiske. Dette var 4 færre enn året før og 112 færre enn i 1956.

Som vanlig var det også i 1958 bare en mindre del av fartøyene som nyttet sin trålkonsesjon. I alt var om lag 175–180 småtrålere i virksomhet i 1958, eller om lag det samme antallet som året før.

I tabell 1 er gitt en oversikt over småtrålernes fangst i årene 1953–1958. Der er også vist hvor stor del av småtrålernes fangst som i årene 1956, 1957 og 1958 skrev seg fra vårfisket i Finnmark og fra annet fiske. På grunn av at en del av *stortrålernes* fangst var kommet med i fangsttallene for småtrålernes andel av vårfisket i Finnmark, har en siden forrige melding måttet korrigere 1956- og 1957-tallene. Tilsvarende korreksjon for 1953–1955 har det ikke vært mulig å foreta. En har derfor ikke kunnet spesifisere småtrålernes andel av vårfisket i Finnmark for årene 1953–1955.

Fra 1953 til 1956 mer enn fordoblet småtrålerne sin fangstmengde, fra 13 800 tonn til 28 400 tonn. I samme periode økte også deltakingen betydelig, nemlig fra 103 til 185 fartøyer. Dette representerte en stigning i gjennomsnittsfangstene på om lag 15 prosent. Fra 1956 til 1957 sank småtrålernes fangst-

mengde med 11 prosent, men økte litt igjen i 1958, slik at den da var kommet opp i 26 100 tonn. Med den deltakelse en hadde i de to siste årene, vil det si at gjennomsnittsfangsten lå 8–10 prosent høyere enn i 1953.

Vårfisket i Finnmark har spilt og spiller framleis en betydelig rolle for fiske med småtrålere. Av tabell 1 går det fram at småtrålerne fisket 8000–10 000 tonn under vårfisket i Finnmark i hvert av årene 1956, 1957 og 1958. Dette utgjorde om lag 30–40 prosent av småtrålernes årsfangster. I 1953 og 1954 var denne andelen enda større — anslagsvis 50–60 prosent. Betydningen av vårfisket i Finnmark for småtrålerne har derfor avtatt *relativt* sett. Absolutt sett er det derimot oppgang. Småtrålernes fangstmengde under vårfisket i Finnmark var således større i årene 1956–1958 enn i 1953–1954, men på den annen side var økingen i fangstene fra andre felt og på andre tider av året enda større. En ser f. eks. av tabellen at fiske i tida juli/desember, som i årene 1953–1954 skaffet 10–15 prosent av småtrålernes fangstmengde, i årene 1957–1958 bidro med hele 30–44 prosent. Dette må ses i sammenheng med økingen i tallet på større fartøyer. I 1955 var det således 10 trålere større enn 150 brutto tonn som leverte fangstoppinger. I 1957 var tallet kommet opp i 27, og i 1958 var det 31 fartøyer i denne størrelse. Disse større trålere er mindre avhengig av værforholdene og kan derfor i større utstrekning drifte også i siste halvdel av året.

Trålfisket på andre felt i tida januar/juni har vist

Tabell 1. *Småtrålernes fiske i årene 1953–1958. Fangstmengde og -verdi i alt.*

	1953	1954	1955	1956	1957	1958
Total fangstverdi mill. kr.	7,5	7,6	15,5	18,3	18,3	17,7
Total fangstmengde 1 000 tonn	13,8	13,6	25,1	28,4	25,4	26,1
<i>Herav fra:</i>						
Vårfisket i Finnmark « {	12,0	12,0	19,6	10,0	8,2	10,6
Annet fiske i januar/juni « {				8,9	6,2	7,7
Fiske i tida juli/desember « {	1,8	1,6	5,5	9,5	11,0	7,8
<i>Prosenttall:</i>						
Total fangstmengde prosent	100	100	100	100	100	100
<i>Herav fra:</i>						
Vårfisket i Finnmark « {	87	88	78	35	32	41
Annet fiske i januar/juni « {				31	24	29
Fiske i tida juli/desember « {	13	12	22	34	44	30

en viss nedgang i de senere år, men her er endringen mindre markert.

Generelt sett ble fangstforholdene i 1958 betegnet som mindre gode for småtrålerne. Vårfisket i Finnmark skilte seg imidlertid fordelaktig ut. Den totale fangstmengden for alle bruksarter som deltok i vårfisket i Finnmark, kom opp i hele 69 000 tonn mot 66 000 i de to foregående år, 61 000 tonn i 1955, 35 000 tonn i 1954 og 56 000 tonn i 1953. Av det totale fangstkvantumet på vårfisket i Finnmark i 1958 tok småtrålerne om lag 11 000 tonn eller 15 prosent. Dette var en noe større andel enn året før (12 prosent) og samme andelen som i 1956.

Avsetningsforholdene var stort sett gode i 1958, men det ble oppnådd noe lavere pris på saltfisk og tran enn foregående år. Gjennomsnittsprisen pr. kg råfisk inklusive biprodukter gikk derfor noe ned — fra kr. 0,72 i 1957 til kr. 0,68 i 1958. Dette førte til at den totale fangstverdien til småtrålerne gikk noe ned fra 1957 til 1958, til tross for at en hadde en mindre økning i den totale fangstmengden.

De driftsundersøkelser som skal behandles nedenfor omfatter bare en del av småtrålerne som var i virksomhet i 1958. Som det går fram av tabell 2,

hadde en med i alt 80 fartøyer i undersøkelsen, det vil si om lag 40–45 prosent av den totale deltakelsen. Imidlertid mangler en regnskapsoppgaver for de aller største småtrålerne, gruppen 200–299 brutto tonn. Denne gruppen er derfor som en vil se ikke representert i tabell 2.

Ifølge totalstatistikken for småtrålerne var det i alt 155 fartøyer under 200 brutto tonn som leverte fangstopp-gaver i 1958. Deres fangstverdi beløp seg til i alt 5.7 mill. kroner. Av disse fartøyene har en som nevnt med i tabell 2 i alt 80 fartøyer som hadde en samlet fangstverdi på 2.1 mill. kroner — altså 52 prosent av deltakelsen og 49 prosent av fangstverdien.

Driftsresultater for trålfisket i Finnmark.

I tabell 2, kolonne 2–4, er gjengitt gjennomsnittlige driftsresultatet for trålfiske på Finnmarks-kysten om våren og forsommeren. Bare en liten del av de mindre trålerne drev tråling både vår og høst. Under bearbeidingen av regnskapsmaterialet har en behandlet vårfisket for seg. Skillet mellom vårfisket og høstfisket er satt ved oppholdet i fisket i tida juli/august. En har ikke hatt tilstrekkelig materiale til å belyse høstfisket på Finnmarks-kysten.

Tabell 2.

Småtrålerenes driftsresultater for 1958. Gjennomsnitt pr. fartøy.

	Trålfiske på bankene utenfor Møre	Trålfiske i Finnmark. Vårfisket				Trålfiske ved Bjørnøya og Spitsbergen
	Fartøyer i størrelsen:					
	under 50 br. tonn	under 50 br. tonn	50–99 br. tonn	100–199 br. tonn	100–199 br. tonn	
	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	
1. Driftsinntekter i alt kr.	34 604	56 868	81 876	75 157	101 592	
Herav tilfalt:						
2. Arbeidet (mannskap) «	16 050	25 768	36 088	32 997	41 318	
3. Rederiet «	18 554	31 100	45 788	42 160	60 274	
4. Rederiets sesongkostnader «	7 101	9 076	13 787	16 897	25 759	
Herav:						
a. Drivstoffer «	6 666	8 012	11 424	15 494	21 333	
b. Is, salt og emballasje «	175	356	979	331	2 026	
c. Leid arbeidshjelp «	88	272	924	308	313	
d. Diverse uspesifisert «	172	436	460	764	2 087	
5. Differanse 3 ÷ 4 «	11 453	22 024	32 001	25 263	34 515	
6. Mannskapet:						
a. Lott pr. fisker «	3 002	3 418	3 921	2 633	2 948	
b. Fiskerlott pr. uke «	141	335	327	212	220	
7. Antall mann på fartøyet	5,3	7,4	9,2	11,0	13,4	
8. Driftstid, ant. uker	21,3	10,2	12,0	12,4	12,1	
9. Fartøystørrelse, fot	57,7	57,8	73,0	93,3	94,8	
Fartøystørrelse br. tonn	38	42	76	137	161	
Motor HK	83	100	173	254	282	
Antall fartøyer med i undersøkelsen . . .	13	23	20	14	10	

For trålfisket på Mørkysten (kolonne 1) har en ikke gjort noe skille mellom vår og høst, idet dette fisket drives mer eller mindre hele året. Trålfisket ved Bjørnøya og Spitsbergen (kolonne 5) foregikk i tida mars/juli for de fartøyene som er med i undersøkelsen.

De fartøyer som drev tråling under vårfisket i Finnmark i 1958 hadde gjennomsnittlige driftsinntekter stigende fra kr. 57.000 på de minste fartøyer (under 50 brutto tonn) til kr. 82.000 på mellomstore (50—99 brutto tonn) og dernest synkende igjen til kr. 75.000 på de største (100—199 brutto tonn). Sett i forhold til de to foregående år var dette bra resultater for de minste og mellomstore trålerne, men dårlige for de største småtrålernes vedkommende. (Se tab. 4).

Sesongkostnadene varierte fra gjennomsnittlig kr. 9100 på de minste til kr. 17 000 på de største fartøyene. Av *sesongkostnadene* var drivstoffene de dominerende, de utgjorde hele 83—92 prosent.

Sett i forhold til driftsinntektene utgjorde drivstoffkostnadene 14 prosent for de minste og mellomstore fartøyenes vedkommende, og 21 prosent for de største vedkommende. Av *de totale driftskostnader* på småtrålerne utgjorde drivstoffkostnadene temmelig nøyaktig 28 prosent for samtlige grupper vedkommende. Til sammenlikning kan nevnes at drivstoff og rekvisita på vintersildsnurperne utgjorde om lag 14 prosent av de totale driftskostnader i 1958 — altså bare det halve.

Av punkt 5 i tabell 2 går det fram hvor mye det ble igjen av rederiets part etterat sesongkostnadene var trukket fra. Dette beløp skulle dekke redskapskostnadene samt en rimelig andel av fartøyets årskostnader, som assurance, vedlikehold og avskrivning. I tabell 3 er gjengitt beregninger over disse

størrelser. Beløpene er avrundet til nærmeste hundre kroner.

Da trålfisket på Finnmarkskysten for de aller fleste undersøkelsesfartøyene bare var en del av den samlede virksomhet i året, kan en rimeligvis ikke belaste dette fisket med de totale årskostnader. Hvor stor andel som skal belastes, beror i noen utstrekning på skjønn. I tabell 3 har en benyttet driftstiden som fordelingsnøkkel. For samtlige grupper vedkommende utgjorde driftstiden på vårfisket i Finnmark om lag 35 prosent av disse fartøyers samlede driftstid i året. Det er disse andeler av årskostnadene som er blitt belastet trålfisket.

Hva angår redskapskostnadene, skal disse naturligvis i sin helhet belastes trålfisket. Å fastslå størrelsen på beløpet til vedlikehold og avskrivninger på trålstyret byr på vansker, idet en får inn relativt få brukbare oppgaver for en slik beregning.

For 1958 har en måttet nytte en annen fremgangsmåte enn tidligere når en skulle anslå redskapskostnadenes størrelse. En har tatt utgangspunkt i redskapens anskaffelsesverdi inklusiv alt tilbehør. Redskapsverdien varierer med fartøyets størrelse, og kan ansettes til fra gjennomsnittlig kr. 20 000 på de minste til kr. 30 000 på de største småtrålerne som deltar i vårfisket på Finnmarkskysten. En må regne med at utstyret gjennomgående ikke varer mer enn 2—3 sesonger før det er utslitt. En har derfor anslått de totale redskapskostnadene — vedlikehold pluss avskrivninger — til 50 prosent av redskapsverdien pr. sesong. Som det går fram av tabell 3, gir dette redskapskostnader på kr. 10 000 på de minste, kr. 13 000 på de mellomstore og kr. 15 000 på de største småtrålerne.

Den beregningsmetode som er beskrevet ovenfor, er grov og skjematisk, og kan bare antyde det nivå

Tabell 3.

Småtrålerne. Hovedtall for rederiet 1958. Gjennomsnitt pr. fartøy.

	Trålfiske på bankene utenfor Møre	Trålfiske i Finnmark. Vårfisket				Trålfiske ved Bjørnøya og Spitsbergen
	Fartøyer i størrelsen:					
	under 50 br. tonn	under 50 br. tonn	50—99 br. tonn	100—199 br. tonn	100—199 br. tonn	
	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	
1. Rederiets andel av driftsinntekten . kr.	18 500	31 100	45 800	42 200	60 300	
2. Sesongkostnader «	7 100	9 100	13 800	16 900	25 800	
3. Redskapskostnader «	7 000	10 000	13 000	15 000	18 000	
4. Andel av årskostnader «	10 500	9 600	13 700	23 300	29 300	
5. Rederiets driftsoverskott kr.	÷ 6 100	2 400	5 300	÷ 13 000	÷ 12 800	
Trålsesongens andel av årskostnadene %	60	35	35	35	30	

redskapskostnadene ligger på. Tallene for redskapskostnadene må derfor tas med forbehold.

For de små og mellomstore småtrålernes vedkommende utgjorde, etter de beregninger en har foretatt, kostnadsgruppene *sesongkostnader, redskapskostnader og andel av årskostnader* hver om lag en tredjedel av de samlede driftskostnader. For de største fartøyenes vedkommende representerte *andel av årskostnader* en relativt større del av de samlede driftskostnader.

Det går fram av tabell 3 at det var bare Finnmarks-trålerne under 100 brutto tonn som ga driftsoverskott til rederiet i 1958. På fartøyene under 50 brutto tonn ble det igjen kr. 2400 i gjennomsnitt til forrentning av den investerte kapitalen, og på fartøyene i størrelsen 50–99 brutto tonn ble forrentningen kr. 5300. Dette var litt bedre resultater enn året før, da tilsvarende tall var henholdsvis kr. 1000 og kr. 4700.

Driftsresultatet for de største småtrålerne som driftet på Finnmarkskysten var i 1958, i likhet med i de to foregående år, dårlig. Driftsunderskottet beløp seg til gjennomsnittlig kr. 13 000 pr. fartøy. I 1956 og 1957 var driftsunderskottene henholdsvis kr. 17 900 og kr. 8000.

Betrakter en inntekts- og kostnadstallene for denne fartøygruppe i tabell 4, ser en at inntektene både i 1956 og 1958 lå lavere enn i fartøygruppen 50–99 brutto tonn. Derimot lå både sesongkostnadene, redskapskostnadene og særlig andelen av årskostnadene betydelig høyere på de største fartøyene enn på de mellomstore. Det ser ut for at det er først og fremst svikt i fangstinntekten som er årsaken til det dårlige driftsresultat for denne fartøygruppen. Det var nemlig rimelig å vente større fangstinntekter på disse trålere sett på bakgrunn av fartøystørrelse og bemanning. På trålerne i størrelsen 100–199 brutto tonn var det gjennomsnittlig 11 mann mot 9.2 mann på de mellomstore og 7.4 mann på de minste trålerne. Driftstiden var om lag den samme på de mellomstore og største trålerne, nemlig om lag 12 uker.

Betrakter en mannskapets inntekter, finner en det samme forhold igjen. Fiskerlotten var stigende fra gjennomsnittlig kr. 3418 på de minste til kr. 3921 på de mellomstore fartøyene, men falt så igjen til kr. 3000 på de største trålerne. Av tabell 4 går det fram at dette forhold også gjorde seg gjeldende i både 1956 og 1957.

Ukelotten pr. fisker var omtrent av samme størrelse på de små og mellomstore trålerne, nemlig henholdsvis kr. 335 og kr. 327. Derimot lå den vesentlig

lavere på de største fartøyene, den utgjorde således bare kr. 212.

I den inntektsstørrelse som er brukt ovenfor, *lott pr. fisker*, er ikke trukket proviantutgifter.

Trålfiske på bankene utenfor Møre.

I tabell 2 og 3, kolonne 1, har en tatt med driftsresultater for 13 småtrålere under 50 brutto tonn, som drev tråling utenfor Mørgekysten i 1958. En del hovedtall for årene 1956–1958 er gjengitt i tabell 4.

Driftstiden for disse trålere var gjennomsnittlig 21.3 uker, fordelt på såvel første som siste halvdel av året. Av de 13 fartøyene driftet 6 i første halvdel av året, 2 i annen halvdel, mens 5 var i drift så godt som hele året fra mars til desember.

Til tross for relativt lang driftstid oppnådde ikke trålerne som fisket på Mørgekysten (senere kalt Møretrålerne) store fangstinntekter. I gjennomsnitt ble fangstinntekten om lag kr. 35 000 pr. fartøy — det vil si betydelig mindre enn på de minste Finnmarkstrålerne. Rett nok hadde Møretrålerne mindre mannskap, bare 5.3 mann i gjennomsnitt, og fartøyene var gjennomgående litt mindre. Likevel synes inntektene å ligge lavt på denne typen småtrålere, sett i forhold til den relativt lange driftstid. Sesongkostnadene og redskapskostnadene lå gjennomgående et par tusen kroner lavere på Møretrålerne enn på Finnmarkstrålerne i samme størrelse, mens derimot årskostnadene var om lag av samme størrelse. At andelen av årskostnadene lå så vidt høyt, kom av den lange driftstiden til Møretrålerne. Hele 60 prosent av deres samlede årskostnader er belastet trålfisket.

Med de inntekter og kostnader som Møretrålerne hadde i 1958, oppsto det et driftsunderskott på kr. 6100 i gjennomsnitt pr. fartøy. I 1957 hadde denne fartøygruppe en driftsinntekt på kr. 44 000, og fikk da et driftsunderskott på kr. 1000. Disse trålere må derfor ha ytterligere større inntekter, dersom det skal bli noe igjen til forrentning av kapitalen.

Lotten pr. fisker ble kr. 3002 i 1958, dette ga en ukelott på bare kr. 141. Som nevnt oppnådde fiskerne på Finnmarks-trålerne i samme størrelsesgruppe en ukelott på kr. 335.

Trålfiske ved Bjørnøya og Spitsbergen.

I kolonne 5 i tabell 2 og 3 er gjengitt driftsresultater for 10 småtrålere i størrelsen 100–199 brutto tonn som fisket på fjerne farvann i 1958. Dette fisket foregikk som nevnt i tida mars–juli. Det var hovedsakelig salteturer disse trålerne

gikk på. (Møretrålerne og Finnmarkstrålerne som ble omtalt foran, leverte fangsten hovedsakelig fersk).

Fangstinntekten til småtrålerne som deltok ved Bjørnøya og Spitsbergen var særlig lav i 1958 — bare kr. 102 000 pr. farkost i gjennomsnitt. Til sammenlikning kan nevnes at denne gruppe trålere i 1956 hadde en gjennomsnittsinntekt på kr. 179 000 på de samme felt. I denne sammenheng kan det nevnes at alle småtrålere som fisket på fel-

tene Bjørnøya, Vest-Spitsbergen og Syd-Spitsbergen hadde følgende totale fangstmengde i årene 1956—1958:

	1956	1957	1958
	tonn	tonn	tonn
Bjørnøya	8346	3936	2916
Spitsbergen	706	1267	337
Sum	9052	5203	3253

Tabell 4. Småtrålere. En del hovedtall for årene 1956—1958. Gjennomsnitt pr. fartøy.

	År	Trålfiske på bankene utenfor Møre	Trålfiske i Finnmark. Vårfiske				Trålfiske ved Bjørnøya og Spitsbergen
		Fartøyer i størrelsen:					
		Under 50 br. tonn	Under 50 br. tonn	50—99 br. tonn	100—199 br. tonn	100—199 br. tonn	
		kr.	kr.	kr.	kr.	kr.	
		(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	
1. Driftsinntekter i alt	1956	31 800	33 100	74 500	65 300	178 800	
	1957	44 000	44 300	73 500	95 600	132 100	
	1958	34 600	56 900	81 900	75 200	101 600	
2. Herav til rederiet	1956	15 700	18 500	41 100	37 400	101 000	
	1957	20 700	24 700	41 200	51 100	74 800	
	1958	18 600	31 100	45 800	42 200	60 300	
3. Sesongkostnader	1956	5 100	6 500	11 300	15 300	32 400	
	1957	5 900	8 300	12 400	19 000	29 000	
	1958	7 100	9 100	13 800	16 900	25 800	
4. Redskapskostnader	1956	5 000	7 000	10 000	16 000	16 000	
	1957	5 000	8 000	11 000	14 000	14 000	
	1958	7 000	10 000	13 000	15 000	18 000	
5. Andel årskostnader	1956	11 500	6 900	12 900	24 000	41 000	
	1957	11 000	7 400	13 100	26 100	36 100	
	1958	10 500	9 600	13 700	23 300	29 300	
6. Rederiets driftsoverskott (2 ÷ 3 ÷ 4 ÷ 5)	1956	÷ 5 900	÷ 1 900	6 900	÷ 17 900	11 600	
	1957	÷ 1 200	1 000	4 700	÷ 8 000	÷ 4 300	
	1958	÷ 6 100	2 400	5 300	÷ 13 000	÷ 12 800	
7. Lott pr. fisker	1956	3 360	2 320	3 840	2 550	6 170	
	1957	4 575	2 656	3 530	3 161	4 131	
	1958	3 002	3 418	3 921	2 633	2 948	
8. Driftstid, ant. uker	1956	18,4	9,5	10,4	9,8	16,4	
	1957	21,9	10,1	10,7	10,4	13,2	
	1958	21,3	10,2	12,0	12,4	12,1	
9. Motorstyrke, ant. HK	1956	70	90	150	240	256	
	1957	82	101	158	249	263	
	1958	83	100	173	254	282	
10. Antall fartøyer i undersøkelsen	1956	12	33	22	8	16	
	1957	11	22	23	13	12	
	1958	13	23	20	14	10	

Som en ser, var den totale fangstmengde på disse felt bare en tredjepart av hva den var to år før. Dette er for øvrig en nøyaktig parallell til fangstutviklingen til stortrålerne som driftet på de samme felt. For stortrålerne var tilsvarende fangsttall 14 090 tonn, 9710 tonn og 3677 tonn i henholdsvis 1956, 1957 og 1958.

Av driftsinntektene på kr. 102 000 til fartøyene i undersøkelsen, fikk rederiet kr. 60 000. Fra dette beløp gikk om lag kr. 26 000 i sesongkostnader, kr. 18 000 i redskapskostnader og kr. 29 000 i årskostnadene vedlikehold, assurance og avskrivninger på fartøyet. Etter dette fikk de 10 småtrålerne som driftet på fjerne farvann et gjennomsnittlig driftsunderskott på kr. 12 800 pr. fartøy. Til sammenlikning kan nevnes at denne fartøygruppen i 1956 hadde et driftsoverskott på kr. 11 600 pr. fartøy i gjennomsnitt (se tab. 4).

Av sesongkostnadene var det drivstoffkostnadene som utgjorde hovedposten med hele kr. 21 300 pr. fartøy. Satt i forhold til de totale driftskostnader i denne fartøygruppen utgjorde drivstoffene 29 prosent, det vi si om lag den samme andelen som på Finnmarkstrålerne.

Fiskerne oppnådde en gjennomsnittslott på kr. 2948 for sesongen som varte i gjennomsnittlig 12 uker. Dette ga en ukelott på kr. 220. Også for

fiskerne ga altså trålfiske ved Bjørnøya og Spitsbergen heller magert resultat i 1958.

Spredningstall.

Ovenfor har en forsøkt å belyse driftsresultatene for de ulike grupper av småtrålere og deres virksomhet i 1958 ut fra gjennomsnittstall. Imidlertid kan dette gi et noe ufullstendig bilde av driftsforholdene, idet gjennomsnittstallene dekker over til dels store variasjoner selv innenfor en og samme fartøygruppe. I tabell 5 har en derfor gjengitt spredningstall som viser hvorledes fartøyene fordeles seg etter driftsinntekt og etter fiskerlott.

Spredningen i driftsinntekt var størst for Finnmarkstrålernes vedkommende. Således var det fartøyer med driftsinntekter i hele inntektsintervallet fra 0 til 149 000 kroner, mens f. eks. Møretrålerne var representert bare i inntektsintervallet fra 0 til 99 000 kroner, og trålerne på fjerne farvann i intervallet 50 000—149 000 kroner.

For øvrig legger en merke til at mens bare 31 prosent av Møretrålerne hadde driftsinntekter større enn kr. 50 000 pr. fartøy og ingen større enn kr. 100 000 pr. fartøy, var tilsvarende forholdstall for Finnmarkstrålerne i samme størrelsesgruppe henholdsvis 52 prosent og 13 prosent. Av Finnmarks-

Tabell 5.

Småtrålerene i undersøkelsen etter driftsinntekt og etter lott pr. fisker. 1958.

	Trålfiske på bankene utenfor Møre	Trålfisket i Finnmark. Vårfisket				Trålfiske ved Bjørnøya og Spitsbergen
	Farkoster i størrelsen:					
	under 50 br. tonn	under 50 br. tonn	50—99 br. tonn	100—199 br. tonn	100—199 br. tonn	
1. Driftsinntekter: 1000 kr.						
0 — 24	7	4	1	1	—	
25 — 49	2	7	1	2	—	
50 — 74	3	6	8	4	2	
75 — 99	1	3	4	5	4	
100 — 124	—	2	2	1	2	
125 — 149	—	1	4	1	2	
	13	23	20	14	10	
2. Lott pr. fisker: kroner						
0 — 999	2	—	—	2	—	
1 000 — 1 999	4	5	3	3	2	
2 000 — 2 999	3	8	3	5	5	
3 000 — 3 999	—	2	6	3	1	
4 000 — 4 999	2	4	2	—	2	
5 000 — 5 999	1	3	2	—	—	
6 000 og over.....	1	1	4	1	—	
	13	23	20	14	10	

trålerne i størrelsen 50—99 brutto tonn var det 30 prosent som hadde større driftsinntekter enn kr. 100.000 pr. fartøy, mens bare 14 prosent av Finnmarkstrålerne i størrelsen 100—199 brutto tonn hadde tilsvarende driftsinntekt.

Konklusjon.

Generelt sett ble fangstforholdene i 1958 betegnet som mindre gode for småtrålerne. Bildet var imidlertid noe variert. De minste og mellomstore småtrålere som deltok i vårfisket i Finnmark hadde således bra driftsresultater, mens trålfisket på Mørekyten og ved Bjørnøya og Spitsbergen ga heller magert resultat. Heller ikke de større små-

trålerne som deltok i vårfisket i Finnmark oppnådde lønnsom drift.

Det var bare de minste og mellomstore trålerne som deltok i vårfisket i Finnmark som oppnådde store nok fangstsinntekter til å sikre mannskapet en rimelig lott og samtidig dekke alle driftskostnader. De minste av disse trålerne ga en lott til fisker på kr. 3420 og et driftsoverskott til rederiet på kr. 2400 i de ca. 10 ukene sesongen varte, mens tilsvarende tall for de mellomstore trålerne var henholdsvis kr. 3920 og kr. 5300 i gjennomsnitt pr. fartøy.

De øvrige kategorier av trålere som ble nevnt ovenfor, hadde større eller mindre driftsunderskott og ga lotter som lå lavt sett i forhold til sesongens varighet.

01-A.

Den rette temperatur

med Grasso kjøle-, fryse- og dypfryse-anlegg av hvilken som helst kapasitet og til hvilket som helst formål. Røis-, rør- og sneis-anlegg og fullautomatiske blokkis-anlegg. Vi imøteser Deres forespørslar.

GRASSO
GRASSO'S KONINKLIJKE MACHINEFABRIEKEN N.V.
's Hartogenbosch Holland
Telegramadresse: Grasso Hartogenbosch. ETABLERT SIDEN 1898

Fillaler og agenter over hele verden

ATLAS EKKOLODD RCA RADAR PEILEAPPARATER

AKSJESELSKAPET
NERA

P.B. 7033

OSLO

Tlf. 461950

Unngå ergrelser — Reduser kostnadene

Bruk TETTE — KONTROLLERTE

SILDETØNNER

••

O. C. AXELSENS FABRIKKER A/S

FLEKKEFJORD

Grunnl. 1862

H. KÖSER

Inneh.:

HEINZ KÖSER

FISKIMPORT

HAMBURG—ALTONA - FISCHEREIHAFFEN - TELEFON 42 1477 - TELEGR.ADR. LAXKÖSER